

Bart Hendriks, voorzitter afdeling Brabant Noord Oost:

“Niet somberen, maar denkrichtingen benoemen”

“Onze afdeling heeft het afgelopen jaar het 75-jarig jubileum gevierd. Daarbij hebben Elco Brinkman en enkele voormalige en huidige gedeputeerden gediscussieerd met onze leden over de toekomst. We hebben daarnaast nog een jeugd- en onderwijsdag georganiseerd. Dat alles in het kader van niet somberen, maar denkrichtingen benoemen. Risico's moet je uiteraard managen, maar tegelijkertijd ook de kansen creëren.”

“We hebben de crisis van de afgelopen tijd helaas ook in ons ledenbestand gevoeld: we zijn met negen leden gedaald. Allemaal door faillissementen. Daar staat tegenover dat we ons hebben voorgenomen om jaarlijks twee bouwbedrijven een één infrabedrijf aan het ledental toe te voegen. En dat is (bijna) gelukt. We proberen toch de verversing erin te houden. Het zijn bedrijven die we hebben kunnen interesseren voor het lidmaatschap van de afdeling.”

“De sterke interactie die we met NVOB-landelijk hadden, is met de komst van Bouwend Nederland verminderd. Aan de andere kant zien we de krachtenbundeling op regionaal en landelijk niveau. En we ontdekken dat we wel degelijk meer invloed kunnen uitoefenen door gebruik te maken van de wegen die daarvoor openstaan via bijeenkomsten met de regio. Maar ook landelijk, door af en toe kritische brieven te schrijven waarop een goede, rechtstreekse respons wordt gegeven. Alles bij elkaar vinden we de weg in Bouwend Nederland-verband wel. Er is een luisterend oor, landelijk, maar zeker ook in de regio.”

“Bouwend Nederland landelijk heeft een sterke lobby gevoerd om de gevolgen van de crisis zoveel mogelijk te bestrijden. In onze eigen provincie is dat op een goede manier uitgekapt. Wijzelf hebben dat richting onze leden geprobeerd te vertalen in het stimuleren van eigen verantwoordelijkheid. Ik heb de leden een persoonlijke brief gestuurd met een beroep op hun ondernemerschap. Zoek ook naar je eigen kracht en je eigen waarde. Daar

hebben we flinke respons op gehad. Met alle vijftien gemeentes in onze regio voeren we al jaren bouwoverleg. Hiermee hebben we een lokaal platform dat we optimaal gebruiken om begrip voor onze problemen te genereren.”

“Het bestuurswerk kost me een paar honderd uur per jaar. Het is een leuke job, en een aantrekkelijke manier om ook jezelf te ontwikkelen. We hebben in het bestuur een vertegenwoordiger namens de infrabedrijven. Tien procent van onze leden is afkomstig uit die hoek. De directeur van het samenwerkingsverband beheert de portefeuille opleidingen. We hebben een vrouwelijk bestuurslid. En we hebben een goede gradatie tussen bedrijven uit het groot-, midden- en kleinbedrijf, dus een prima afspiegeling van de leden in het bestuur. Ons bestuur is relatief jong, met een gemiddelde leeftijd onder de 45 jaar. De helft van onze leden is actief in commissies of andere werkgroepen.”

“In 2006 zijn we gefuseerd met de afdeling Land van Cuijk. Vraag is of je nu opnieuw moet gaan opschalen. Voor ons is dat momenteel niet echt aan de orde. We hebben financieel en organisatorisch een solide basis. En als de afdeling geografisch gezien te groot wordt, gaat er toch een stuk binding verloren. Veel communicatie geschiedt weliswaar via ICT, maar als het gebied te groot wordt verlies je het persoonlijke contact. Dus een fusie staat de komende jaren niet op onze planning.”

“We onderscheiden ons – althans dat zeggen anderen – door een jong, dynamisch en proactief beleid met een goede structuur en een goede interactie met het veld. We hebben gekozen voor het intrappen van het gaspedaal, ook in de huidige tijd. Wat de toekomst van Bouwend Nederland betreft zie ik twee mogelijke richtingen. Een afdeling die zich sterk maakt voor collectieve voorzieningen, en die van een belangenbehartiger die een vertaalslag naar de regio maakt. Persoonlijk geef ik de voorkeur aan de eerste optie. Collectief wat kan en individueel wat moet.” •

**“Collectief wat kan en
individueel wat moet”**

Bouwend Nederland
de vereniging van bouw- en infrabedrijven